

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın, *Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Derya YANIK tarafından* Anayasa'nın 98 inci ve TBMM İçtüzüğü 'nün 96 ile 99 uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim.

Pero DUNDAR

Mardin Milletvekili

Ülkede var olan ekonomik kriz Kovid19 salgını ile birlikte derinleşirken bu krizin en ağır sonuçlarını kadınlar yaşamaktadır. Her türlü emek sömürüsüne maruz kalan, kamusal alanda mobinge uğrayan, özel sektörde ucuz iş gücü olarak görülen, güvencesiz işlerde çalışmak zorunda bırakılan kadınlar pandemi sürecinde de ilk işten çıkarılan, ücretsiz izne ayrılan kesimlerin başında gelmiştir. Pandemi süreci kadınlara, daha fazla yoksulluk, şiddet ve emek sömürüsü olarak yansımaktadır.

Nitekim bugün Konya'nın Cihanbeyli ve Kulu ilçesine, Ankara'nın Bala ilçesine mevsimlik tarım işçisi gelen kadınların yaşadığı sorunlar kadın yoksulluğunun hangi aşamada olduğunu da çok açık göstermektedir.

Bulundukları yerlerde iş bulamayan ve yoksulluktan kaynaklı evlerini, yaşam alanlarını terk ederek mevsimlik tarım işçisi olarak başka yerlere çalışmaya gitmek zorunda kalan kadınlar insani olmayan koşullarda çalışmak zorunda bırakılmaktadır. Mevsimlik tarım işçisi kadınlar güvencesiz bir şekilde gün boyu tarlalarda çoğu zaman ne kadar ücret dahi alacağını bilmeden çalışırken akşam da yemek yapma, çocuk bakma, bulaşık, çamaşır işlerini yapmaktadır. Çadır kent alanlarında salgının önlenmesine dönük tedbirlerden eser bulunmamaktadır. İnsanların temiz içme suyuna dahi erişemezken bu alanlar hastalığa adeta davetiye çıkaran alanlar haline gelmiştir. Kadınlar kilometrelerce yol yürüyerek içme suyuna ulaşmaktadır. Elektrik olmaması yine kadınların iş yükünü daha fazla arttırmaktadır.

Genç kadınlar yoksulluktan kaynaklı eğitimlerini bırakıp tarlalarda mevsimlik işçi olarak çalışmak zorunda kalmaktadır. Erkeklerle aynı ileri yapmalarına rağmen çoğu zaman daha düşük ücretler almaktadır. Günlüğü, elli ve yetmiş TL arasında değişen mevsimlik tarım işçisi kadınlar yoksulluğu en ağır şekilde yaşamaktadır.

Özellikle mevsimlik tarım işçisi Kürt kadınlar tüm bu emek sömürüsü ile birlikte ırkçı saldırıların hedefi haline gelmektedir. Mardin'den mevsimlik işçi olarak Sakarya'ya giden kadınların yaşadıkları ırkçı saldırı bugün hala hafızalarımızdadır.

Bu bağlamda;

- 1.) Pandemi sürecinde mevsimlik işçi olarak başka illere gitmek zorunda kalan kaç kadın vardır?
- 2.) Kadın yoksulluğunun giderilmesi için Bakanlığınız hangi politikaları hayata geçirmiştir?
- 3.) Mevsimlik tarım işçisi kadınların koşullarının iyileştirilmesi için Bakanlığınız hangi politikaları uygulamaktadır.
- 4.) Son 18 yılda göç esnasında ve tarla yollarında yaşanan trafik kazalarında yaşamını yitiren kaç mevsimlik tarım işçisi kadın vardır?
- 5.) Genç kadınların yoksulluktan kaynaklı eğitimlerini yarıda bırakarak mevsimlik işçi olarak çalışmak zorunda kaldıklarından haberdar mısınız?
- 6.) Mevsimlik tarım işçisi kadınları, çocukları Kovid19 salgınına karşı nasıl koruyacaksınız?
Mevsimlik tarım işçisi kadınlar Kovid19 riskinden muaf mı?
- 7.) Mevsimlik tarım işçisi gebe kadınların ve çocukların sağlık kontrollerinin düzenli yapılması için gezici sağlık ekipleri oluşturulmuş mudur?
- 8.) Pandemi sürecin de Mardin'den mevsimlik işçi olarak başka illere gitmek zorunda kalan kaç kadın vardır?
- 9.) Mevsimlik tarım işçisi kadınlara yönelik her türlü ırkçı saldırı, ayrımcılık ve taciz vakalarına bağlı gelişen insan hakları ihlalleri ile nefret söyleminin araştırılması, tespiti hâlinde yaptırımla sonuçlandırılması için herhangi bir girişimde bulunulacak mısınız?